

تأثیر مصرف مکمل کراتین بر برخی از شاخص‌های عملکردی و ساختاری گشتی‌گیران جوان

دکتر اصغر خالدان^۱

دکتر شادمهر میردار^۲

محمد گرجی^۳

چکیده

هدف از این پژوهش، مطالعه تأثیر مکمل‌سازی کوتاه‌مدت کراتین بر برخی از شاخص‌های عملکردی و ساختاری در گشتی‌گیران جوان است. روش این پژوهش به صورت نیمه‌تجربی و نمونه‌آماری آن، شامل ۱۹ گشتی‌گیر با میانگین وزن $67/87 \pm 7/935$ کیلوگرم و سن $۳/۷۲ \pm ۲۲/۷۵$ سال بودند که به صورت تصادفی انتخاب شدند و در یک طرح دوسروسکور به دو گروه کراتین (n=۱۰) و دارونما (n=۹) تقسیم شدند. گروه کراتین مقدار ۲۰ گرم کراتین در روز به مدت ۵ روز (۵×۴ گرم) و گروه دارونما به همین ترتیب و همین مقدار، گلوكز مصرف کردند. قبل و بعد از مکمل‌سازی کراتین شاخص‌های ساختاری (وزن و توده بدون چربی و شاخص‌های عملکردی قدرت بیشینه ایزومتریک حرکت لیفت با استفاده از دینامومتر، اوج توان، میانگین توان و کل کار انجام شده به وسیله آزمون وینگیت دستی (۰-۳۰ ثانیه × ۵ با ۳۰ ثانیه استراحت فعال بین هر تکرار) ارزیابی شد. برای تجزیه و تحلیل بافت‌های پژوهش از آزمون آماری T مستقل در سطح معنی‌داری ($p \leq 0.05$) با کمک نرم‌افزار SPSS استفاده گردید. نتایج این پژوهش نشان داد که پس از مکمل‌سازی کراتین بین میانگین تغییرات تمامی شاخص‌های عملکردی در دو گروه کراتین و دارونما در پیش‌آزمون و پس‌آزمون، تفاوت معنی‌داری وجود نداشت. همین طور اختلاف میانگین وزن و توده بدون چربی در بین دو گروه کراتین و دارونما، معنی‌دار نبوده است، هرچند متغیر وزن در گروه کراتین، $0/3$ کیلوگرم افزایش داشته است، این شاخص در گروه دارونما، کاهش یافت. به طور کلی تحقیق حاضر، پیشنهاد می‌کند که مکمل‌سازی کوتاه‌مدت کراتین، تأثیر معنی‌داری بر شاخص‌های عملکردی و ساختاری گشتی‌گیران در حین فعالیت شدید تنایی ندارد.

واژه‌های کلیدی: کراتین، اوج و میانگین توان، توده بدون چربی، آزمون وینگیت، دینامومتر.

۱. استاد دانشگاه مازندران.

۲. استادیار دانشگاه مازندران.

۳. دانشجوی کارشناسی ارشد تربیت بدنی دانشگاه مازندران.

مقدمه

با گذشت زمان و با پیشرفت علوم مختلف ورزشی، سطوح مهارتی ورزشکاران در رشته‌های مختلف، پیشرفت کرده است. رکوردهای ورزشکاران به فرازهای جدیدی رسیده است و مرز بین موقّیت و شکست، کوچکتر شده است (۲۱). امروزه، بهره‌گیری از علوم ورزشی مختلف با هدف به کارگیری شایسته از تغذیه و مکمل‌های غذایی مجاز از جمله ضروریات ورزش مدرن محسوب می‌شود و بدین منظور، عمدۀ ورزشکاران حرفه‌ای برای به حدّ اکثر رساندن اجرای خود از این مواد استفاده می‌کنند (۱۰، ۲۶). کراتین^۱، مکملی است که استفاده آن بعد از المپیک ۱۹۹۲ بارسلونا عمومیت پیدا کرد. در المپیک آتلانتا در سال ۱۹۹۶ تقریباً ۸۰ درصد ورزشکاران از مکمل کراتین استفاده کردند (۳۵). مطالعات انجام‌شده بر روی تمرینات کمتر از دو هفته همراه با مصرف مکمل کراتین، هیچ ضرری را گزارش نکردند (۲۴). همچنین سازمان‌های بین‌المللی ورزشی، تاکنون کراتین را به عنوان یک مادهٔ شیمیایی غیر قانونی معروف نکرده‌اند (۱).

کراتین در یک مرد معمولی تقریباً ۱۵۰–۱۶۰ گرم است. تقریباً ۹۵٪ کل کراتین بدن در عضلات اسکلتی ذخیره شده است و تقریباً ۶۶٪ آن به شکل فسفوکراتین^۲ (pcr) است (۴). در اوایل سال ۱۹۰۰ کشف شد که افزایش کراتین مصرفی به افزایش ذخایر کراتین عضله و فسفوکراتین (pcr) عضلانی به ویژه در تارهای عضلانی نوع II مبدل می‌شود (۶). عملکرد مهم فسفوکراتین در عضله، فراهم آوردن فسفات پرانرژی برای تولید ATP در طول ثانیه‌های اول تمرین با شدت زیاد است. یکی از نقش‌های مهم کراتین، ظرفیت تامپونی برای بیون‌های هیدروژن است (۴). مکانیزم احتمالی دیگر کراتین، افزایش بازسازی فسفوکراتین در بازیافت کوتاه‌مدت در حین تمرینات تکراری بیشینه است (۳۳). از آنجایی که مکمل سازی کراتین، محتوای pcr عضلات را افزایش می‌دهد، بلافاصله ظرفیت این منبع انرژی غیر هوایی افزایش خواهد یافت و احتمالاً مقدار ATP تولیدی هنگام فعالیت خیلی شدید را بالا می‌برد (۳). وظایفی که برای کراتین پیشنهاد شده، حاکی از آن است که مکمل کراتین سطح کراتین عضله را افزایش می‌دهد و به نحو قابل قبولی در مراحل بعد به بهبود عملکرد ورزشکار منجر می‌شود (۲۴).

نکته قابل توجه، این است که غلظت پایه کراتین عضلانی در افراد متفاوت است و علت یا علل آن هنوز مشخص نشده است. شاید بخشی از این علت مربوط به عادت غذایی باشد و بیشترین تغییر در غلظت کراتین عضلانی در افرادی است که غلظت پایه کراتین عضلانی پایین‌تری دارند. در صورتی که افراد با غلظت پایه بالا به شکل جزئی از باردهی کراتین سود می‌برند.

در سال ۱۹۹۹، شصت و دو مطالعه آزمایشگاهی در مورد مکمل کراتین و عملکرد تمرینی با شدت بالا انجام شد. ۴۲ مورد از این مطالعات تأثیر مثبت کراتین را نشان داد و بقیه، هیچ تأثیر معنی‌داری را نشان ندادند (۴). در تحقیقات متفاوتی که بر روی دوچرخه کارستنج، پرس سینه و یا دویین به عنوان روش‌های تمرینی استفاده شد، حدوداً ۷۰ درصد این مطالعات بهبودی معنی‌داری را در قدرت، توان و گشتاور گزارش

1. Creatine
2. phospho Creatine

کرده‌اند. تحقیقی که کوکاک^۱ و همکاران، تحت عنوان تأثیر مکمل کراتین بر ظرفیت بی‌هوایی گشتی‌گیران نخبه به وسیله وینگیت^{۲۰} ۳۰ ثانیه انجام گردید، نشان دادند که مصرف مکمل کراتین در کوتاه‌مدت، تأثیر معنی‌داری بر اوج و میانگین توان بی‌هوایی گشتی‌گیران دارد (۲۰). همچنین آکودان^۳ و همکاران (۲۰۰۵) در تحقیق تأثیر مکمل کراتین بر عملکرد تکراری فوق بیشینه بر روی افراد تمرين‌نکرده، دریافتند که مکمل کراتین توان کل را در تمرينات تکراری فوق بیشینه با استراحت کوتاه تناوبی، افزایش می‌دهد. بر خلاف آکودان و همکارانش، گرین^۴ و همکارانش (۲۰۰۱)، پیشنهاد کردند که مصرف کوتاه‌مدت کراتین بر روی افراد فعال در حین کار تکراری آزمون وینگیت بالاتنه و پایین‌تره، تأثیری بر میانگین توان و اوج توان ندارد. هافمن^۵ و همکاران (۲۰۰۵)، بارگیری ۶ گرم کراتین در روز را برای ۶ روز به کار بردند. ۴۰ نفر از مردان فعال، آزمودنی‌های این تحقیق را تشکیل می‌دادند. آزمودنی‌ها آزمون وینگیت بی‌هوایی ۱۵ ثانیه را برای ۳ دفعه انجام دادند. نتایج نشان داد، مصرف مکمل کراتین تأثیر معنی‌داری بر اوج توان، میانگین توان و کل کار انجام‌شده نداشت.

از دیگر تأثیرات کراتین، افزایش حدآکثر قدرت است. اوربانسکی^۶ و همکاران (۱۹۹۹)، تحقیقی را بر روی مردان دانشگاهی تمرين‌نکرده فعال انجام دادند. نتایج تحقیق، نشان داد مکمل کراتین به شکل معنی‌داری حدآکثر قدرت ایزو متريک را در حین باز کردن زانو افزایش می‌دهد؛ ولی تغییر چندانی در حدآکثر قدرت گرفتن مج دست به وجود نیامد. جاکوبی^۷ و همکاران (۲۰۰۰) یافته‌اند، مکمل‌سازی کوتاه‌مدت کراتین (۲۰ گرم در روز به مدت ۵ روز)، تأثیر معنی‌داری بر حدآکثر قدرت ایزو متريک فلکشن آرنج در مردان جوان تمرين‌کرده ۲۸-۱۹ سال نداشته است (۱۶). همچنین گزارش‌های فراوانی از تأثیر مکمل‌سازی کوتاه‌مدت (۴ تا ۷ روز) کراتین بر ترکیب بدنه آزمودنی‌های مختلف ارائه شده است. این گزارش‌ها، مبنی بر این بود که مکمل‌سازی کراتین، وزن بدن و توده خالص بدن را به نحو معنی‌داری افزایش داده است (۵، ۲۲، ۲۳، ۲۵، ۳۱).

با توجه به این که بخشی از تأثیرات احتمالی ذکر شده کراتین، افزایش ذخایر فسفو کراتین و سرعت بازسازی آن، تأخیر در ورود به گلیکولیز بی‌هوایی است و از آنجایی که گشتی‌گیران از منابع فسفافر و اسید لاکتیک در مسابقات خود بهره زیادی می‌برند، به نظر می‌رسد مکمل‌سازی کراتین با به تعویق انداختن خستگی ناشی از اتمام منابع فسفافر و به دنبال آن بالا رفتن برونداد توان و کل کار انجام‌شده، عملکرد بهتری مخصوصاً در دقایق پایانی مسابقات از خود نشان دهند. همچنین افزایش احتمالی قدرت، توان و توده خالص بدن به دست‌آمده از این مکمل‌سازی می‌تواند برای آن‌ها سودمند باشد.

-
- 4. Kocak
 - 5. Wingate
 - 6. Okudan
 - 1. Green
 - 2. Hoffman
 - 3. Urbanski
 - 4. Jakobi

همسو نبودن نتایج پژوهش‌های پیشین، اهمیت قدرت بیشینه و منابع فسفاتزی در تأمین انرژی فعالیت‌های تکراری و از سوی دیگر با توجه به شیوع مصرف کراتین در بین ورزشکاران رشتہ کشته، محققان را بر آن داشته است تا موضوع را مورد مطالعه قرار دهند. بر این اساس، تحقیق حاضر در نظر دارد تا با مصرف کوتاه‌مدت مکمل کراتین به بررسی تغییرات شاخص‌های ساختاری (وزن و توده بدون چربی) و عملکردی (اوج و میانگین توان، کل کار انجام‌شده و قدرت بیشینه) کشته‌گیران جوان پس از یک فعالیت شدید تناوبی (پردازد).

روش‌شناسی پژوهش

الف. روش تحقیق

تحقیق حاضر از نوع نیمه‌تجربی است که در آن اثر متغیر مستقل (کراتین) در گروه تجربی بر متغیرهای وابسته (اوج توان، میانگین توان، کل کار انجام‌شده، وزن، توده بدون چربی و قدرت بیشینه) با انجام پیش‌آزمون و پس‌آزمون سنجیده شده است.

ب. آزمودنی‌ها و نحوه انتخاب آن‌ها

جدول ۱ مشخصات آزمودنی‌های تحقیق حاضر را نشان می‌دهد. برای نمونه‌گیری این پژوهش از پرسش‌نامه که شامل سن ورزشکار، سابقه کشته، میزان تمرین، سابقه بیماری، سابقه قهرمانی، سابقه مصرف مکمل و سابقه مصرف دخانیات بود، استفاده شد. سپس از بین افراد واحد شرایط که ۳۵ نفر بودند، تعداد ۱۹ کشته‌گیر با میانگین وزن $۷/۹\pm ۳/۵$ کیلوگرم و میانگین سن $۳/۷\pm ۰/۷$ که سابقه ۵ سال تمرین داشته و حداقل ۳ جلسه در هفته در تمرینات کشته شرکت دارند، به عنوان نمونه آماری انتخاب و به صورت تصادفی در یک طرح دوسوکور به دو گروه کراتین (تعداد = ۱۰) و دارونما (تعداد = ۹) تقسیم شدند. همه افراد از سلامت کامل برخوردار بودند و با تکمیل فرم رضایت‌نامه، آمادگی خود را جهت شرکت در تحقیق ابراز داشتند.

جدول ۱. مشخصات آزمودنی‌های تحقیق به تفکیک گروه کراتین و دارونما*

سابقه (سال)	قد (سانتی‌متر)	وزن (کیلوگرم)	سن (سال)	گروه ویژگی
$۵/۱\pm ۱/۸$	۱۷۱ ± ۴	$۶۸/۵۴\pm ۷/۸۸$	$۲۰\pm ۲/۸$	کراتین
$۴/۶\pm ۱/۵$	۱۷۱ ± ۵	$۶۴/۸۸\pm ۵/۸۵$	$۱۸/۲\pm ۱/۲$	دارونما

* اطلاعات بر اساس میانگین و انحراف معیار ارائه شده است.

ج. مکمل‌سازی آزمودنی‌ها

گروه کراتین به مدت ۵ روز، هر روز ۲۰ گرم کراتین در ۴ وعده ۵ گرمی، یک ساعت قبل از صبحانه، ناهار، شام و یک ساعت قبل از تمرین و در روزهایی که تمرین نداشتند، بین وعده‌های غذایی ناهار و شام حداقل با سه ساعت فاصله مصرف کردند. برای گروه دارونما از گلوکز به عنوان دارونما همانتد کراتین به همان

شکل و مقدار استفاده شد. به آزمودنی‌ها توصیه شد تا محتوای هر بسته را در ۲۵۰ سی سی (یک شیشه نوشابه) آب و لرم حل کرده و مصرف کنند (۲۰). تمامی مواردی که باید در طول تحقیق رعایت شوند، به صورت مکتوب در قالب یک فرم که به تمامی آزمودنی‌ها داده شد. آزمودنی‌ها در طول مکمل‌سازی، رژیم غذایی عادی خود را حفظ کردند و از آن‌ها خواسته شد از مصرف هر گونه مواد حاوی کافئین و همچنین مقادیر بیش از اندازه (بیش از ۳۰۰ گرم در روز) هر گونه گوشت سفید و قرمز خودداری نمایند. در ضمن به میزان حدّ اقل ۸ لیوان آب در روز مصرف کنند و از آن‌ها خواسته شد که هر روز این فرم را مطالعه نمایند و تمام نکات آن را به دقت اجرا کنند (۲).

د. نحوه جمع‌آوری اطلاعات

دو روز قبل از شروع باردهی کراتین آزمودنی‌ها با کار و نحوه تمرینات، زمان اجرای تمرین، توصیه‌های غذایی و زمان مصرف مکمل‌ها آشنا شدند. از آزمودنی‌ها تقاضا شد تا فرم رضایت‌نامه تقطیم‌شده را پس از مطالعه امضا کنند. همچنین فرم توصیه‌های غذایی در اختیار آن‌ها قرار داده شد تا هر روز، آن را مطالعه کنند. در همین جلسه، اندازه‌گیری قد به وسیله قفسنج دیواری، وزن به وسیله ترازوی دیجیتالی با مارک HL400 AND با دقت ۰/۰۰۱ گرم، توده چربی زیرپوستی (در دو نقطه از بدن) با استفاده از کالبیر با مارک YAGAMI و قدرت بیشینه حرکت لیفت با استفاده از دینامومتر با مارک YAGAMI انجام گرفته است. آزمودنی‌ها قبل از اندازه‌گیری وزن بدن و برای دقت بیشتر، اقدام به دفع ادرار و مدفوع نمودند. همچنین به آزمودنی‌ها توصیه گردید تا حدّ اقل سه ساعت قبل از انجام دادن آزمون وینگیت از یک وعده غذای سبک کربوهیدراتی استفاده کنند. یک روز قبل از شروع باردهی کراتین، آزمودنی‌های دو گروه، آزمون وینگیت دستی (۵ بار وینگیت دستی ۳۰ ثانیه، همراه با ۳۰ ثانیه استراحت بین هر دوره) را بر روی دوچرخه کارسنج دستی با مارک TECHNOGYM اجرا کردند (۳۶). بعد از اطلاعاتی که درباره سن، وزن آزمودنی و سطح مقاومت دستگاه (۲ درصد) به دوچرخه دستی داده شد، آزمون در آهنگ کنترل شده ۶۰ rpm آغاز گردید و آزمودنی سرعت خود را تا حدّ اکثر توان به مدت ۳۰ ثانیه افزایش دادند. سپس ۳۰ ثانیه استراحت فعال با سرعت کمتر از ۶۰ rpm اجرا گردید. این عمل ۵ بار تکرار شد. ضمناً به منظور اطمینان از شدت انجام کار در انتهای هر ۳۰ ثانیه بلافصله حدّ اکثر ضربان قلب اندازه‌گیری گردید. جهت اندازه‌گیری اوج توان، محقق در حین اجرا، کنار دستگاه قرار گرفت و اوج توانی را که نمایشگر دستگاه نشان می‌داد، در هر ۵ ثانیه اعلام می‌کرد. بالاترین توان در طی ۱۰ ثانیه اوّل به عنوان متغیر اوج توان در نظر گرفته شد. میانگین توان با استفاده از اوج توانی که در هر ۵ ثانیه در طول آزمون ثبت گردید، محاسبه شد. برای اندازه‌گیری کل کار انجام‌شده از فرمول زیر استفاده شد:

$$\text{مدت انجام کار} \times \text{میانگین توان} = \text{کل کار انجام‌شده}$$

کُشتی‌گیران در طول پژوهش تمرینات شبیه تمرینات هفته قبل از مسابقه که شامل یک جلسه تمرین شبیه مسابقه (سه زمان ۲ دقیقه‌ای کشتی با ۳۰ ثانیه استراحت)، یک جلسه مرور فن اختصاصی را با ضربان پایین [فنون پرتاپی سه امتیازی (فن کمر، کول انداز و...)، فنون دو امتیازی (بار انداز، فیتو و...)] و فنون یک

امتیازی (خاک کردن و...). که هر کدام 4×2 دقیقه با ۲ دقیقه استراحت فعال و در نهایت یک جلسه مرور فن سرعتی (بالاتنه و پایین تنه هر کدام 5×20 ثانیه با ۱ دقیقه استراحت فعال) بود، به اجرا در آوردن لازم به ذکر است که کشتی‌گیران قبل از انجام تمرین اصلی، کار گرم کردن که شامل دوین آرام (۵ دقیقه)، حرکات کششی و گرم کردن مفاصل (۱۰ دقیقه) و گرم کردن اختصاصی (۱۰ دقیقه) همچنین در پایان کار سرد کردن را انجام دادند. ضمن این که یک روز قبل از انجام آزمون اصلی از انجام هر گونه فعالیت خودداری کردند.

هد روشن‌های آماری

برای توصیف و تجزیه و تحلیل آماری از آمار توصیفی و استنباطی استفاده شد. برای بررسی توزیع طبیعی داده‌ها از آزمون کولمگروف - اسمیرنوف و برای مشخص کردن برابری واریانس‌های دو گروه نیز از آزمون لون^۱، استفاده شد. سپس برای بررسی اختلاف معنی‌داری میانگین‌های پیش‌آزمون و پس‌آزمون متغیرهای اندازه‌گیری شده در هر گروه و جهت مقایسه تفاضل میانگین پیش‌آزمون و پس‌آزمون متغیرهای مورد نظر در بین دو گروه به ترتیب از t وابسته مستقل استفاده گردید. اختلاف معنی‌داری آماری نیز در سطح $P \leq 0.05$ تعیین شد. داده‌ها به وسیله نرم‌افزار آماری spss با نسخه ۱۴، مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته‌های پژوهش

نتایج به دست‌آمده از t همبسته این پژوهش نشان می‌دهد (جدول شماره ۲)، اوج توان، قدرت بیشینه و وزن در گروه کراتین در پس آزمون نسبت به پیش آزمون تغییر معنی‌داری داشته است. همچنین میانگین توان و کل کار انجام‌شده در هر دو گروه کراتین و دارونما در پس آزمون نسبت به پیش آزمون افزایش معنی‌داری داشته است؛ اما در بقیه موارد تغییرات درون‌گروهی معنی‌دار نبوده است. نتایج به دست‌آمده از t مستقل این پژوهش نشان داد (جدول شماره ۳)، تغییرات بین گروهی در پس آزمون در فاکتورهای اوج توان، میانگین توان و کل کار انجام‌شده دو گروه کراتین و دارونما، معنی‌دار نبوده است. همچنین اختلاف میانگین قدرت بیشینه بین دو گروه در پس آزمون معنی‌دار نبوده است ($p = 0.085$). داده‌های به دست‌آمده، گویای این است که میانگین وزن بدن گروه کراتین در پس آزمون، 30.0 کیلوگرم نسبت به پیش آزمون افزایش پیدا کرده است و توده بدون چربی افزایش چندانی نداشته است؛ اما برخلاف گروه کراتین در گروه دارونما، کاهش وزن و توده بدون چربی مشاهده شد. نتایج به دست‌آمده در مورد وزن و توده بدون چربی، نشان داده که بین میانگین تغییرات بین دو گروه کراتین و دارونما در پس آزمون، تفاوت معنی‌داری وجود ندارد.

1. Levene

جدول شماره ۲. خلاصه‌ای از تغییرات متغیرهای تحقیق در گروه کراتین و دارونما

متغیر	گروه	شاخص آماری			
			میانگین پیش آزمون	میانگین پس آزمون	مقدار t
قدرت بیشینه (کیلوگرم)	کراتین	۱۹۲±۴۲	۲۲۹±۵۱	-۵/۸۲۹	۰/۰۰۰
	دارونما	۱۷۶±۲۸	۱۹۵±۲۶	-۱/۷۹۲	۰/۱۱۱
اوج توان (وات)	کراتین	۱۷۲±۲۱	۱۸۱±۲۳	-۲/۶۶۲	۰/۰۲۶
	دارونما	۱۷۰±۱۶	۱۷۹±۲۰	-۱/۸۶۱	۰/۱۰
میانگین توان (وات)	کراتین	۱۲۶±۱۰	۱۳۳±۱۰	-۹/۱۰۹	۰/۰۰۰
	دارونما	۱۲۷±۱۲	۱۳۴±۹	-۴/۵۴۷	۰/۰۰۲
کل کار انجام شده (ژول)	کراتین	۱۸۹۸۵±۱۵۲۳	۲۰۰۷۵±۱۵۴۲	-۹/۱۱۴	۰/۰۰۰
	دارونما	۱۹۱۹۰±۱۸۹۹	۲۰۲۲۶±۱۴۶۸	-۴/۵۴۷	۰/۰۰۲
وزن بدن (کیلوگرم)	کراتین	۶۸/۵۵±۷/۸۸	۶۸/۸۴±۷/۹۵	-۲/۵۴۴	۰/۰۳۱
	دارونما	۶۴/۸۸±۵/۸۵	۶۴/۲۱±۶/۱۲	۱/۸۵۲	۰/۱۰۱
توده چربی (کیلوگرم)	کراتین	۱۱/۱۳±۵/۳۳	۱۱/۳۰±۵/۵۵	-۰/۹۶۲	۰/۳۶۱
	دارونما	۱۰/۱۲±۳/۹۰	۱۰/۲۹±۳/۹۶	-۰/۶۳۰	۰/۵۴۶
توده بدون چربی (کیلوگرم)	کراتین	۵۷/۴۰±۶/۷۹	۵۷/۵۴±۷/۱۰	-۰/۸۰۹	۰/۰۵۷
	دارونما	۵۴/۷۵±۳/۱۶	۵۴/۲۵±۳/۲۵	۱/۶۴۸	۰/۱۳۸

بحث و نتیجه‌گیری

کراتین از جمله مکمل‌هایی است که امروزه مورد توجه ورزشکاران مختلفی قرار گرفته است. علیرغم مطالعات فراوان درباره مکمل‌سازی کراتین، هیچ شاهدی به این که مکمل‌سازی دارای تأثیرات مضر بر سلامتی است، وجود ندارد. استفاده مزمن کراتین می‌تواند منجر به اختلال در حالت ایزوفرم‌های ناقل کراتین در عضلات اسکلتی شود که این امر با توقف مصرف مکمل کراتین، برگشت‌پذیر است (۲۸). به طور خلاصه اکثر محققان معتقدند که مکمل‌سازی کراتین در مقدادیر توصیه شده و در افراد سالم ایمن می‌باشد (۷).

جدول شماره ۳. خلاصه‌ای از مشخصات آماری متغیرهای تحقیق در بین دو گروه آزمودنی

متغیر	مرحله	شاخص آماری	گروه	میانگین و انحراف معیار	تعداد نمونه	درجه آزادی	مقدار t	مقدار p
قدرت بیشینه (کیلوگرم)	پیش آزمون	کراتین	دارونما	۱۹۲/۸±۴۲/۶۷	۱۰	۱۷	۰/۹۴۶	۰/۳۵۷
		کراتین	دارونما	۱۷۶/۷۷±۲۸/۹۰	۹			
اوج توان (وات)	پیش آزمون	کراتین	دارونما	۲۲۹/۶±۵۱/۶۸	۱۰	۱۷	۱/۸۵۸	۰/۰۸۵
		کراتین	دارونما	۱۹۵/۱۱±۲۶/۳۹	۹			
میانگین توان (وات)	پیش آزمون	کراتین	دارونما	۱۷۲±۲۱/۲۴۹	۱۰	۱۷	۰/۲۱۵	۰/۰۸۳۲
		کراتین	دارونما	۱۷۰±۱۶/۳۲۰	۹			
کل کار انجام شده (ژول)	پیش آزمون	کراتین	دارونما	۱۸۱±۲۳/۳۶۵	۱۰	۱۷	۰/۱۶۶	۰/۰۸۷۰
		کراتین	دارونما	۱۷۹±۲۰/۷۶۹	۹			
وزن بدن (کیلوگرم)	پیش آزمون	کراتین	دارونما	۱۲۶/۵۶۶±۱۰/۱۵۸	۱۰	۱۷	۰/۰۲۶۱	۰/۰۷۹۷
		کراتین	دارونما	۱۲۷/۹۳۳±۱۲/۶۶۱	۹			
توده بدون چربی (کیلوگرم)	پیش آزمون	کراتین	دارونما	۱۳۳/۸۳۵±۱۰/۲۸۳	۱۰	۱۷	۰/۰۲۱۷	۰/۰۸۳۰
		کراتین	دارونما	۱۳۴/۸۴۰±۹/۷۹۱	۹			
توده بدون چربی (کیلوگرم)	پیش آزمون	کراتین	دارونما	۱۸۹۸۵±۱۵۲۳	۱۰	۱۷	۰/۰۲۶۱	۰/۰۷۹۷
		کراتین	دارونما	۱۹۱۹۰±۱۸۹۹	۹			
توده بدون چربی (کیلوگرم)	پیش آزمون	کراتین	دارونما	۲۰۰۷۵±۱۵۴۲	۱۰	۱۷	۰/۰۲۱۷	۰/۰۸۳۰
		کراتین	دارونما	۲۰۲۲۶±۱۴۶۸	۹			
توده بدون چربی (کیلوگرم)	پیش آزمون	کراتین	دارونما	۶۸/۵۵۴±۷/۸۸۱	۱۰	۱۷	۱/۱۳۸	۰/۰۲۷۱
		کراتین	دارونما	۶۴/۸۸۱±۵/۸۵۸	۹			
توده بدون چربی (کیلوگرم)	پیش آزمون	کراتین	دارونما	۶۸/۸۴۷±۷/۹۵۸	۱۰	۱۷	۱/۴۰۸	۰/۰۱۷۷
		کراتین	دارونما	۶۴/۲۱۸±۶/۱۲۵	۹			
توده بدون چربی (کیلوگرم)	پیش آزمون	کراتین	دارونما	۵۷/۴۰۴±۶/۷۹۱	۱۰	۱۷	۱/۰۶۷	۰/۰۳۰۱
		کراتین	دارونما	۵۴/۷۵۷±۳/۱۶۳	۹			
توده بدون چربی (کیلوگرم)	پیش آزمون	کراتین	دارونما	۵۷/۵۴۳±۷/۱۰۷	۱۰	۱۷	۱/۲۷۲	۰/۰۲۲۱
		کراتین	دارونما	۵۴/۲۵۲±۳/۲۵۰	۹			

تحقیقات انجام شده بر روی کراتین تأثیرات نیروزایی از قبیل افزایش حضور کراتین، سطوح بالای فسفوکراتین در شروع تمرین، افزایش میزان دوباره سازی فسفوکراتین طی دوره‌های بازگشت به حالت اولیه در فعالیت‌های تناوبی و در نتیجه افزایش کار انجام شده، توان و قدرت را گزارش داده‌اند (۲۷، ۱۸، ۱۴). از آنجا که می‌توان فعالیت کشته را کم و بیش نوعی فعالیت تناوبی به حساب آورد، تأثیرات ذکر شده کراتین می‌تواند برتری ورزشکاران را در این رشته مشخص سازد. به نظر می‌رسد احتمالاً کراتین، مکمل بسیار مناسبی برای کُشتنی‌گیران باشد. لذا در این پژوهش سعی شد تا تأثیر مکمل سازی کراتین بر برخی

شاخص‌های عملکردی و ساختاری کُشتی‌گیران مطالعه شود. یافته‌های این پژوهش نشان داد که با مصرف مکمل کراتین، هرچند تغییرات کار انجام‌شده و میانگین توان در هر دو گروه کراتین و دارونما، معنی‌دار می‌باشد؛ ولی بین میانگین تغییرات کار انجام‌شده و میانگین توان بین دو گروه کراتین و دارونما در پس آزمون پس از یک فعالیت شدید تناوبی تفاوت معنی داری وجود ندارد. تحقیقات زیادی بر بررسی تأثیر مصرف مکمل کراتین بر روحی توان و کار انجام‌شده عضلات انجام گرفته است که برخی از آن‌ها تأثیر مثبت مکمل‌سازی کوتاه‌مدّت کراتین را بر توان و کار انجام‌شده را تأیید می‌کنند (۱۵، ۱۲، ۹). تحقیقی که کوکاک و همکاران (۲۰۰۳)، تحت عنوان تأثیر مکمل کراتین بر ظرفیت بی‌هوایی کُشتی‌گیران نخبه انجام دادند که در آن پژوهش، ۲۰ کشتی‌گیر نخبه با حدّ اقل ۸ سال سابقه عضویت در تیم ملی ترکیه بودند، انتخاب شدند. آزمودنی‌ها روزانه ۲۰ گرم کراتین (۴ و عدد ۵ گرمی) به مدت ۵ روز مصرف کردند. در پیش‌آزمون از آزمودنی‌ها آزمون توان بی‌هوایی وینگیت ۳۰ ثانیه به عمل آمد. نتایج این تحقیق نشان داد که میانگین توان در افراد گروه کراتین افزایش، معنی‌داری داشته است که این افزایش نسبت به گروه دارونما نیز معنی‌دار بوده است. همچنین آکودان و همکاران (۲۰۰۵) در تحقیق تأثیر مکمل کراتین بر عملکرد تکاری فوق بیشینه بر روی افراد تمرین نکرده، دریافتند که مکمل کراتین توان کل را در تمرینات تکراری فوق بیشینه با استراحت کوتاه اینتروال، افزایش می‌دهد. در مقابل برخی از تحقیقات دیگر، تأثیر معنی‌داری میانگین توان و کل کار انجام‌شده گزارش نکرده‌اند (۲، ۲۹، ۸، ۳۰). که از نتایج به دست آمده تحقیق حاضر، حمایت می‌کنند. از جمله، گرین و همکاران (۲۰۰۱)، پیشنهاد کردند که مصرف کوتاه‌مدّت کراتین بر روی افراد فعال، در حین کار تکراری آزمون وینگیت بالاتر و پایین‌تره، تأثیری بر میانگین توان ندارد. همچنین هافمن و همکاران (۲۰۰۵)، از آزمون وینگیت بی‌هوایی ۱۵ ثانیه را برای ۳ دفعه استفاده کردند. به این نتیجه رسیدند، مصرف مکمل کراتین، تأثیر معنی‌داری بر میانگین توان و کل کار انجام‌شده ندارد. یافته‌های تحقیق حاضر که از آزمون وینگیت تناوبی و همچنین نوع آزمودنی که به شکل جذی کار کشتی را دنبال می‌کردند، با یافته‌های تحقیقات مشابه فوق همخوانی دارند. افزایش کار انجام‌شده و میانگین توان در هر دو گروه کراتین و دارونما و معنادار نبودن اختلاف بین آن‌ها در پس‌آزمون را می‌توان به آشنا شدن آزمودنی‌ها با نحوه انجام آزمون، سطح انگیزش آزمودنی‌ها در پس‌آزمون و کاهش فشار روانی آن‌ها و همچنین تأثیر روانی انکارناپذیر مصرف دارونما، نسبت داد. محققان اجرای آزمون متناوب با شدت و توان بالاتر را پس از مکمل‌سازی با افزایش PCR عضلانی، افزایش تولید ATP، افزایش سرعت بازسازی PCR در مدت بازگشت به حالت اولیه بعد از فعالیت عضلانی (۱۵، ۲۳) و افزایش ایفای نقش PCR به عنوان بافر یون H^+ ، توجیه کردند (۱۵).

اوج توان بی‌هوایی [اوج عملکرد (وات)]: عبارت است از بالاترین توان به دست آمده در مدت ۵ ثانیه که عملکرد دستگاه فسفاترن را نشان می‌دهد. در حقیقت به کارگیری بیشترین نیرو در سریعترین زمان است. در تحقیق حاضر اوج توان که در طی ۱۰ ثانیه اول آزمون ثبت شده است، می‌باشد. نتایج تحقیق حاضر در خصوص تغییرات توان بی‌هوایی بی‌اسیدلاکتیک یا اوج توان آزمودنی‌ها نشان داد، با توجه به این که اوج توان بی‌هوایی در گروه کراتین در پس آزمون نسبت به پیش‌آزمون، معنی‌دار می‌باشد، بین میانگین تغییرات

اوج توان بی‌هوایی در پس آزمون بین دو گروه کراتین و دارونما، تفاوت معنی‌داری وجود ندارد. تحقیقاتی که در فعالیت‌های تناوبی اوج توان آزمودنی‌ها را ارزیابی کرده‌اند، اغلب افزایش اوج توان را پس از مکمل‌سازی کراتین گزارش داده‌اند (۹، ۱۲، ۲۳، ۱۳). نتایج پژوهش کوکاک و همکارانش بر روی کُشتی‌گیران نخبه نشان داد که اوج توان در افراد گروه کراتین نسبت به گروه دارونما، افزایش معنی‌داری داشته است (۲۰). در حمایت از نتیجه کسب شده تحقیق حاضر، تحقیقاتی نیز در دسترس است که تأثیر معنی‌دار مکمل‌سازی کراتین را بر اوج توان آزمودنی‌ها پس از فعالیت تناوبی نشان نداده‌اند (۸، ۱۳، ۳۰). گرین و همکارانش (۲۰۱)، در طی پژوهشی نشان داده‌اند، مکمل‌سازی کوتاه‌مدت کراتین، تأثیر معنی‌داری بر اوج توان در حین اجرای وینگیت تکراری بالاتنه و پایین‌تنه آزمودنی‌ها نداشت. همچنین اکودان و همکاران (۲۰۰۵)، آزمون وینگیت را برای ۵ بار با استراحت ۲ دقیقه به شکل اینترووال اجرا کردند و به این نتیجه رسیدند که مکمل کراتین، تأثیر معنی‌داری بر اوج توان ندارد.

نتیجه دیگری که این تحقیق به آن، دست یافت، این است که میانگین تغییرات قدرت بیشینه در بین دو گروه کراتین و دارونما پس از مصرف مکمل کراتین، تفاوت معنی‌داری وجود ندارد. البته افزایش قدرت ایزومتریک در گروه کراتین پس از مصرف کراتین بیشتر از گروه دارونما بوده است و افزایش معنی‌داری داشته است. تحقیقات زیادی تأثیر مثبت بارگیری کراتین بر عملکرد قدرتی ایزومتریک^۱، ایزوکیتیک^۲ و ایزوتونیک^۳ عضله را مورد تأیید قرار داده‌اند (۵، ۱۵، ۲۷). اوربانسکی و همکاران (۱۹۹۹)، تحقیقی را بر روی مردان دانشگاهی، تمرین نکرده فعال انجام داده‌اند. نتایج تحقیق نشان داد، مکمل کراتین به شکل معنی‌داری حدّ اکثر قدرت ایزومتریک را در حین باز کردن زانو افزایش داد. ولی تغییر چندانی در حدّ اکثر قدرت گرفتن مج دست به وجود نیاورد. از طرفی جاکوبی و همکاران (۲۰۰۰) دریافتند، مکمل‌سازی کوتاه‌مدت کراتین (۲۰ گرم در روز به مدت ۵ روز)، تأثیر معنی‌داری بر حدّ اکثر قدرت ایزومتریک خم کردن آرنج، فعالیت عضلانی و تحریک انقباض مناسب در مردان جوان تمرین کرده ۱۹-۲۸ سال نداشته است که از نتیجه به دست آمده این تحقیق حمایت می‌کنند. قدرت بیشینه در گروه کراتین در پس آزمون افزایش غیر معنی‌داری نسبت به گروه دارونما داشته است. مکانیسمی که در توضیح این افزایش ارائه می‌شود، این است که مکمل‌سازی کراتین، غلظت کراتین و فسفوکراتین درون عضلانی را افزایش می‌دهد و در نتیجه ظرفیت بازسازی ATP را افزایش می‌دهد که ارتباط مستقیمی با افزایش نیرو دارد. ممکن است افزایش در توانایی دسترسی به میزان بالای ATP در حین کار بیشینه، توضیحی در بهبودی قدرت عضلانی بعد از مصرف مکمل کراتین باشد (۱۷). افزایش معنی‌دار قدرت بیشینه در گروه دارونما و معنا دار نبودن اختلاف بین دو گروه در پس آزمون را می‌توان به آشنا شدن آزمودنی‌ها با نحوه انجام آزمون، بالا بودن سطح انگیزش آزمودنی‌ها در پس آزمون و همچنین تأثیر روانی انکارناپذیر مصرف دارونما، نسبت داد.

-
1. Isometric
 2. Isokinetic
 3. Isotonic

به طور کلی، نتایج این تحقیق در مورد میانگین تغییرات وزن بدن بین دو گروه کراتین و دارونما در پس آزمون، تفاوت معنی‌داری را نشان نداد. هرچند محدود تحقیقاتی همانند تحقیق حاضر افزایش معنی‌دار وزن را پس از مصرف مکمل کراتین مشاهده نکردند (۱۹). تحقیقات مختلف افزایش وزن بدن از ۰/۵ تا ۳ کیلوگرم را به دنبال مصرف مکمل کراتین گزارش داده‌اند (۲۱، ۳۴، ۳۵). در بررسی توده بدون چربی بدن، این شاخص تغییرات معنی‌داری پس از مکمل‌سازی کراتین بین دو گروه کراتین و دارونما نداشته است. این افزایش در گروه کراتین معنی‌دار بوده است؛ اما در گروه دارونما ۰/۵ کیلوگرم کاهش توده بدون چربی مشاهده شده است. اغلب تحقیقات افزایش توده بدون چربی پس از مصرف مکمل کراتین را گزارش داده‌اند (۲۳)؛ اما تغییرات اندک توده خالص بدن در گروه کراتین و کاهش آن در گروه دارونما را می‌توان به عدم کنترل تغذیه ورزشکاران و همچنین قرار داشتن اکثر کُشتی‌گیران در کنترل وزن جهت آماده شدن برای مسابقاتی که یک هفته بعد از آزمون نهایی اجرا می‌شده، نسبت داد. محققین علت افزایش وزن بدن و توده بدون چربی را افزایش کل آب بدن می‌دانند و معتقد‌ند که به علت افزایش اسモولاژیته سلولی، جذب آب به وسیله سلول‌های عضلات اسکلتی افزایش می‌یابد (۵، ۱۵، ۲۳). حال توجه است که محققان معتقد‌ند تورم سلول‌های عضلانی بعد از جذب آب به عنوان یک سیگنال آنابولیک عمومی، سنتر پروتئین عضلانی را تحریک می‌کند (۲۳). آنابولیسم پروتئین عضلانی بعد از مکمل‌سازی کوتاه‌مدت کراتین، بیشتر از این که به سنتر پروتئین باشد، به علت کاهش تجزیه پروتئین می‌باشد (۱۵). در حالی که در تحقیق حاضر احتمالاً به دلیل کنترل شدید وزن آزمودنی‌ها جهت آماده شدن برای مسابقات، تجزیه پروتئین اتفاق افتاده است. دلایل فوق افزایش اندک وزن و توده بدون چربی گروه کراتین و کاهش توده بدون چربی گروه دارونما را توجیه می‌کند.

نتیجه‌گیری

به طور خلاصه نتایج کلی این تحقیق، نشان داده است که مکمل‌سازی کوتاه مدت کراتین نتوانسته است به شکل معنی‌داری بر شاخص‌های عملکردی کُشتی‌گیران از قبیل اوج توان، میانگین توان، کل کار انجام‌شده و قدرت بیشینه تأثیر بگذارد. همچنین مکمل‌سازی کوتاه‌مدت کراتین تأثیر قابل ملاحظه‌ای بر شاخص‌های ساختاری کُشتی‌گیران از قبیل وزن و توده بدون چربی کُشتی‌گیران نداشته است. لازم به ذکر است این تحقیق با محدودیت‌هایی از قبیل عدم کنترل شرایط روحی و انگیزشی آزمودنی‌ها و عدم کنترل دقیق بر مصرف مواد غذایی اثرگذار در طول تحقیق و تأثیر احتمالی آن‌ها بر نتایج تحقیق مواجه بوده است.

تشکر و قدردانی

در پایان از آزمودنی‌های این تحقیق و همچنین اداره کل تربیت بدنی به خاطر همکاری نزدیک و صمیمانه در فرایند تحقیق تشکر و قدردانی می‌نماییم.

منابع

۱. برک لوئیس، دکین ویکی.(۱۳۷۹)، تقدیم ورزشی بالینی، مترجم محمد رضا نقی‌ای، چاپ اول. انتشارات هزارستان.
۲. سلطانی، حامد.(۱۳۸۵)، تأثیر مصرف مکمل کراتین بر لاكتات خون و برخی شاخص‌های عملکردی و ساختاری در تکواندوکاران نخبه، پایان‌نامه کارشناسی ارشد تربیت بدنی، دانشکده تربیت بدنی دانشگاه مازندران.
۳. هارگریوس، مارک. (۱۳۷۸)، ورزش و متابولیسم، مترجم عباس علی گایینی ، ناظم فرزاد، چاپ اول.
4. Asker Joukendrup. Michael Gleeson. (2004), Nutrition supplements. Copyright by kluman kinetics publishers, INC.Vol:247- 253.
5. Ball SD, Bowen, Thwaits J, Swan PD (2004): Oral creatine supplementation does not improve body composition in recreationally active men during strength training, An International Electronic Journal, 7(6): p.p.9-15.
6. Casey.et al. (1996).creatine ingestion favorably affects performance and muscle metabolism during maximal exercise in humans.Am J Phisiol 271(1pt1):E31-E37.
7. Catherine G. Ratzin Jackson (2001): Nutrition and the strength Athlete, p.p. 8493- 8498.
8. Cooke WH, et al. (1995). Effect of oral creatine supplementation on power output and fatigue during bicycle ergometry.J Applied Physiol. 78(2):670-3.
9. Darren g. Burke Shawn Silver Laurence e. Holt Truis smith palmer, Christopher j. Culligan Philipd Chilibeck (2000): The effect of continuous low dose creatine supplementation on force power and total work, International journal of sport nutrition and exercise metabolism, 10: p.p.235-44.
10. Eijnde.op, TB.and, hespel. p. (2001).short-term creatine supplementation dose not alter the hormonal response to resistance training, Med. sci. sport exerrc.33 (3): 449–453.
11. Green JM, et al. (2001). The effects of creatine supplementation on repeated upper- and lower-body Wingate performance.J Strength Cond Res.; 15(1):36-41.
12. Havenetidis K. Tommy Boone, Ph.D. (2005): Assessment of the ergogenic properties of creatine using an intermittent exercise protocol, Journal of Exercise Physiologyonline. 8(1): p.p.26-33.
13. Hoffman JR, Stout JR, Falvo MJ, Kang J, Ratamess NA. (2005), Effect of low-dose, short-duration creatine supplementation on anaerobic exercise performance. J Strength Cond Res. May; 19(2):260-4.
14. Ira Wolinsky, Judy A.Driskell (2004): Nutritional ergogenic aids, CRC Press LLC.
15. Izquierdo M, Ibanez J, Gonzalez - Badillo JJ, Gorostiaga EM. (2002), Effects of creatine supplementation on muscle power, endurance, and sprint performance. Med Sci Sports Exerc. Feb; 34(2):332 - 43.

16. Jakobi JM, Rice CL, Curtin SV, Marsh GD. (2000), Contractile properties, fatigue and recovery are not influenced by short-term creatine supplementation in human muscle.Exp Physiol. Jul; 85(4):451-60.
17. Jon YeanSub Lim, Ed.D. (2003).The Effects of Creatine Supplementation on Body Composition, Muscular Strength and Power. Department of Health and Physical Education, Northern State University. Volume 6, Number 1.
18. Jose L.M. Mesa, Jonatan R. Ruiz, M. Marcela González-Gross, Angel Gutiérrez Sáinzand Manuel J. Castillo Garzon (2002): Oral Creatine Supplementation and Skeletal Muscle Metabolism in Physical Exercise, Sports Med; 32(14): p.p. 903-944.
19. Kenneth W. Kambis and Sarah Pizzedaz (2003): Short-term creatine supplementation improves maximum Quadriceps contraction in women, International Journal of sport Nutrition and exercise metabolism, 13: p.p. 87-96.
20. Kocak s, karli u. (2003).Effects of high dose oral creatine supplementation on anaerobic capacity of elite wrestlers.j sport med phys fitness. 3(4):488-492.
21. Kreamer, W. J., and J. S. VOLEK. (1999). Creatine supplementation: Its role in human performance. Clin. Sports Med. 18:651-666.
22. liam p. kilduff yannis p. pitsiladis louise tasker jeff aftwood paul hyslop Andrew daily lan dickson stan grant (2003): Effect of creatine on body composition and strength gains after 4 weeks of resistance training in previously nonresistance-trained humans, international journal of sport nutrition and exercise metabolism.13: p.p. 504-520.
23. Luc J.C Van Loon Audrey M. OOSTERLA, Fred Hartgens Matthijs K.C. Hesselink Rodney Snow and Anion J.M. Wagenmakers (2003): Effect of creatine loading and prolonged creatine supplementation on body composition fuel selection sprintand endurance performance in humans: clinical since, p.p. 104,153-162.
24. Mark A. Jenkins, MD. Copyright[©] 1998.Creatine Supplementation in Athletes: Review SportsMed
25. Matthias Kammer, Markus Koster, Roland Kreis, Gianni Walker, Chris Boesch, and Hans Hoppele (1999): Creatine Supplementation-part 1: Performance, clinical chemistry, and muscel volume, medicine & Science in sports exercise. 31(12): p.p. 1763-1769.
26. Maughan, R.J. (1995).creatine supplementation exercise performance, journal of sport nutrition.5, 2: 94-101.
27. Micheal G. bemben, Debra a. bemben Darren d. loftiss Allen w. knechans (2001): creatine supplementation during resistance training incollege football athletes, med. Sci. sport exerc, 33(10): p.p.1667-1673.
28. Micheal G. bemben and Hugh S. lamont. (2005): Creatine Supplementation and Exercise Performance, sport med., 35(2): p.p. 107-125.
29. Okudan N, Gokbel H. (2005).The effects of creatine supplementation opeperformance during the repeated bouts of supramaximal exercise. j sport Med 45(4):507-11.

30. Ryuta Kinugasa, Hiroshi Akima Akemi Ota Atsutane Ohta Katsumi Sugiura, Shinya Kuno (2004): Short-term creatine supplementation does not improve muscle activation or sprint performance in humans, Eur J Appl Physiol 91: p.p.230-237.
31. Sasa Mihic Jay R. Macdonald Scott Mckenzie Mark A. Tarnopolsky. (2000) : Acute creatine loading increases fat- free mass but does not affect blood pressure plasma creatine or ck activity in men and women, medicine & Science in sports exercise.32(2): p.p.291-296.
32. Tarnopolsky MA, MacLennan DP (2000). Creatine monohydrate supplementation enhances high-intensity exercise performance in males and females. Int J Sport Nutr Exerc Metab. Dec; 10(4):452-63.
33. Urbanski RL, Vincent WJ, Yaspelkis BB, (1999). Creatine supplementation differentially affects maximal isometric strength and time to fatigue in large and small muscle groups. Int J Sport Nutr 9: 136-145.
34. Volek, J. S., N. D. Duncan, S. A. Mazzetti, et al. (1999). Performance and muscle fiber adaptations to creatine supplementation and heavy resistance training. Med. Sci. Sports Exerc. 312:1147-1156.
35. Williams, M. H., R. B. Kreider, and J. D. Branch. (1999).Creatine: The Power Supplement. Champaign, IL: Human Kinetics: pp. 167-194.
36. William. E Green JR. And Donald T (2000). Exercise and sport science, edited philad elphia